

DEO DUCE!

THESES MISCELLANÆ,

Quas

*Permissu Ampliss. Facultat. Philosoph. in Regia
Academia Aboënsi,*

Sub PRÆSIDIO

HENRICI HASSEL,

ELOQU. PROFESS. REG. & ORDIN.

h. t. RECT. MAGN.

PRO GRADU

Publico examini submittit

JOHANNES ODENIUS

AUSTRO-FINLANDIUS,

die XVII. Aprilis Anni MDCGXLV.

Loco horisque solitis.

ABOÆ, Excud. JOH. KIÆMPE, Reg. Ac. Typ.

Ed. Bage.

DAO DUCH

THESES

MISCELLANEA.

1788

Printed and Sold by the Bookseller, in the
Market-Place, at the Sign of the

Sub PRESTON

HENRICI HASSER.

ELIGI. PROFESS. REG. & ORDIN.

H. & RECT. MAGN.

PRO GRADU

Publico examinari habuit

JOHANNES ODENIUS

MISTRO & ANTIQVVS

die XVII Aprilis Anno MDCCCLV.

Acto hinc inde

ADON, Excud. JOH. KUMMER, Reg. No. 177.



Thef. I.

IN vexatissima illa quaestione: Antiquis ne an recentioribus palma eruditionis debeatur, non dubitamus accedere illis, qui pro recentioribus pronunciant.

Thef. II.

Fatemur scientias quasdam & artes olim cognitae temporum injuria esse deperditas; verum hunc defectum, plures & praestantiores postmodum inventae, abunde suppleant.

Thef. III.

Historiae Literariae palmarium est opus, ipsam scientiarum genesis & primas inveniendi occasiones tradere.

The. IV.

Parum omnino de Republica Literaria merentur, qui ut unam alteramve incrustent hypothefin, integra conficiunt systemata.

Thef. V.

Principium sufficientis rationis, in quo tantopere sibi blandiuntur quidam recentiorum, non potuit non antiquis esse notissimum.

Thef. VI.

Quæ a Christiano Wolfio in Cosmologia tractantur quæstiones, has in Platone, Aristototele aliisque antiquis Philosophis invenire datur.

Thef. VII.

Philosophia Academica Rhetorum Sophistarumque instituto admodum conveniebat.

Thef. VIII.

Cicero, quamvis Academicum se pro-

5

profitebatur, in Doctrina morum ta-
men Stoicorum vestigiis potissimum
insticit.

Thef. IX.

Ridicula est eorum assertio, qui in-
tellectum in cerebro, voluntatem
in corde residere dicunt.

Thef. X.

Libertas humana per ipsam experi-
entiam demonstrari potest.

Thef. XI.

Populi orientales & olim fuerunt &
adhuc sunt proclives ad creden-
dam absolutam quandam necessitatem;
quam opinionem verosimile est prove-
nire ex absoluto, quo reguntur imperio.

Thef. XII.

Homini, ut sorte sua contentus vi-
vat, aut pauca sufficiunt, aut nihil.

Thef. XIII.

Difficilius est, quam vulgo creditur,
ita

ita condere Historiam, ut nihil detur
vel amor, vel odio, vel alii alicui affectui.

Thef. XIV

Ad recte scribendam & cum fructu
legendam Historiam, plus requi-
ritur iudicii, quam memoriæ.

Thef. XV.

Historia Ecclesiastica aliquo modo
etiam est politica, atque pragma-
tice tractari potest ac debet.

Thef. XVI

Controversiæ Theologicæ sine mu-
tuo partium odio raro tractan-
tur; quia utrinque creditur, dissensum
non ab ignorantia solum intellectus,
sed pravitate juxta voluntatis proficisci.

Thef. XVII.

In detegendis & castigandis reliquiis
Papismi prudenti opus est modera-
tione, ne quæ innocua erant in Papis-
mo, sine ratione damnentur.

Thef.

Pincipibus subinde ad Sacra Romana transeuntibus, jure metuitur, ne quando periculum existat Ecclesiæ Protestanti.

Pincipia Jesuitica non minus Reipublicæ quam Ecclesiæ sunt noxia.

Cardo Jurisprudentiæ Ecclesiasticæ in eo vetitur, ut inter jura Ecclesiæ atque Reipublicæ recte termini regantur.

Jurisprudentia Ecclesiastica ex principiis Theologicis atque Politicis conjunctim, sed a se invicem accurate discernendis extrui debet.

Neque Symbolis neque Cæremoniis carere potest Ecclesia; sed quo par-

8
parcior utrorumque fuerit proventus,
eo melius eidem consulitur.

Ihes. XXIII.

Qui controversias Religionis conci-
ciliis jam terminari posse opinan-
tur, ingenium humanum ignorant.

P Ihes. XXIV.

Quz de protestantibus cum Eccle-
sia Romana, vel illis inter se u-
niendis, dantur consilia, ut svavia tantum
sonnia considerari merentur.

S. D. G.

